

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. ความหมายของบทบาท
 - บทบาทของผู้ปกครองและครู
2. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยในประเทศไทย
 - งานวิจัยต่างประเทศ

ความหมายของบทบาท

ชนิดา รักษ์พลเมือง (2525) ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ ดังนั้นบทบาทจึงเป็นเพียงแต่พฤติกรรมของสถานภาพ เช่น ครูมีหน้าที่อบรมสั่งสอนนักเรียน

อุทัย หิรัญโต (2526) ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า หมายถึงหน้าที่ (Function) หรือพฤติกรรมอันพึงคาดหมาย (Expected Behavior) ของบุคคลแต่ละคนในกลุ่มหรือในสังคมหนึ่ง ๆ หน้าที่หรือพฤติกรรมดังกล่าวโดยปกติเป็นสิ่งที่กลุ่มหรือสังคมกำหนดขึ้น ฉะนั้นบทบาทจึงเป็นแบบแห่งความประพฤติของบุคคลในสถานะหนึ่งที่พึงมีต่อบุคคลอื่นในสถานะอีกอย่างหนึ่งในสังคมเดียวกัน กล่าวได้ว่า บทบาทคือแบบแห่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Patterns of Social Interaction) บทบาทของบุคคลในสถานะอย่างหนึ่งที่มีต่อบุคคลในอีกสถานะหนึ่งย่อมไม่เหมือนกันเพราะแบบแห่งปฏิสัมพันธ์แตกต่างกัน สิ่งที่กำหนดบทบาทของบุคคล เช่น อายุ เพศ ตำแหน่งใน

ครอบครัวและตำแหน่งในระบบการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ

นพพงษ์ บุญจิตราคุศลย์ (2527) ได้กล่าวถึงบทบาทว่า เกิดมาจากความประพฤติ (ส่วนตัว) กับหน้าที่ (องค์กรกำหนดให้ปฏิบัติ) มักจะใช้คู่กับคำว่า หน้าที่ บทบาทจะเกิดขึ้นได้ต้องประสานความประพฤติส่วนตัวของบุคคลให้เข้ากับหน้าที่ ที่หน่วยงานให้ปฏิบัติจึงจะปรากฏบทบาทที่แท้จริงในองค์กร และในสังคมที่คนส่วนใหญ่ต้องการ

ยัง และ แมค (Young and Mack, 1965) ได้กล่าวถึงบทบาทว่า บทบาทคือหน้าที่ของตำแหน่ง เมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดสิ่งทีติดมากับตำแหน่ง ซึ่งเป็นสิ่งสำหรับกำหนดตำแหน่งนั้นเรียกว่า บทบาท

มอร์แกน (Morgan, 1951) ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า หมายถึงรูปแบบของพฤติกรรมซึ่งบุคคลที่ดำรงอยู่ในตำแหน่งทางสังคมจะปฏิบัติ

จากแนวความคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า บทบาทหมายถึง ระดับความมากน้อยของพฤติกรรมในแต่ละสถานภาพของการปฏิบัติในบทบาทด้านต่าง ๆ ของสิ่งทีบุคคลได้ปฏิบัติจริงในองค์กรนั้น ๆ

บทบาทของผู้ปกครองและครู

บทบาทสำคัญของบิดา-มารดาต่อการอบรมดูแลบุตร นักจิตวิทยาเชื่อว่า ความแตกต่างของเด็กเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ต่างกัน ในวัยเด็กอันมีผลต่อการก่อตั้งลักษณะนิสัยที่จะติดตัวเด็กต่อไปตลอดชีวิต ดังนั้นบิดามารดาจึงมีบทบาทสำคัญในการอบรมดูแลเด็กมาก คือ

บทบาทของมารดา มารดาส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดกับบุตรทั้งชายและหญิงมากกว่าบิดา ฉะนั้นการปฏิบัติของมารดาต่อบุตรย่อมมีผลกระทบต่อจิตใจของบุตรมาก การปลูกฝังลักษณะต่าง ๆ ให้แก่บุตร มารดาที่เอาใจใส่ในผลงานของบุตรและปฏิบัติต่อบุตรอย่างสมเหตุสมผลจะให้ผลดีที่สุด มารดาควรให้ความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของบุตรให้คำแนะนำส่งเสริมและคอยเฝ้าดูผลสำเร็จในงานของบุตรด้วยความตั้งใจและอดทน เมื่อบุตรประสบความสำเร็จมารดาควรแสดงความดีใจอย่างชัดแจ้ง

กล่าวชมเชย กอดจูบลูบหลังด้วยความยินดีซึ่งมารดาควรกระทำเช่นนี้จนบุตรเข้าสู่ วัยรุ่น และเท่าที่สังเกตมาพบว่ามารดาส่วนมากนิยมลงโทษบุตรเมื่อทำไม่ได้ แต่เมื่อ บุตรทำความดีมารดากลับเฉยเมยซึ่งจะไม่กระตุ้นบุตรทำความดี ฉะนั้นมารดาทั้งหลาย จึงควรสร้างนิสัยชมเชย และให้รางวัลเมื่อบุตรทำดีให้มากยิ่งขึ้น เพื่อผลดีต่อบุตรใน ปัจจุบันและอนาคต

บทบาทของบิดา การปลูกฝังลักษณะที่ดีในบุตรโดยเฉพาะเด็กชายนั้นบิดา มีบทบาทอันสำคัญยิ่ง บิดาที่อยู่ใกล้ชิดกับบุตรควรกระทำตัวเป็นเพื่อนที่ดี ให้คำแนะนำ แก่บุตรมากกว่าออกคำสั่งบังคับ เลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตยมากกว่าเป็นบิดาแบบ เผด็จการจะให้ผลดีที่สุด บทบาทของบิดาต่อบุตรนี้ส่วนใหญ่จะแตกต่างกันไปตามสังคม และวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยมีผู้พบว่าบิดาชาวอเมริกันจะเลี้ยงบุตรแบบเป็นเพื่อนรักมากกว่าบิดาชาวตะวันออก

การที่เด็กจะมีพฤติกรรมที่ดี ส่วนใหญ่จะได้มาจากการพบเห็นและได้ยินได้ ฟังหมายความว่าเด็กจะต้องมีตัวอย่างที่ดี เพื่อปลูกฝังนิสัยต่อเด็กและผู้ที่จะเป็น ตัวอย่างที่มีผลโดยตรงต่อเด็กคือ บิดามารดาของเด็กเอง ฉะนั้นบิดามารดาที่ต้องการ จะให้บุตรของตนมีลักษณะที่ดีจึงควรแสดงพฤติกรรมให้บุตรเห็นอย่างเด่นชัด เช่น แสดงถึงความเพียรพยายามของตนในการฟันฝ่าอุปสรรค ทั้งในการประกอบอาชีพ และทางด้านอื่น ๆ โดยที่การกระทำนั้นจะต้องไม่ขัดกับกฎหมาย หลักเกณฑ์ของศาสนา และมารยาทที่ดีงามในสังคมด้วย (จินตนา หมู่ผึ้ง, 2525)

สวีส์ดี สุวรรณอักษร (2528) ได้กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองใน การช่วยเหลือให้นักเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนไว้ดังนี้

1. ควรมีความเข้าใจและให้ความสนใจในโรงเรียนที่นักเรียน ศึกษมาแล้วเรียนอยู่
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. ยอมรับในความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของนักเรียน

4. สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักใช้บริการแนะแนวของทางโรงเรียนที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนทุกคน
 5. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูทุกคน ในโรงเรียน
 6. ควรสนับสนุนการใช้ระเบียบวินัยต่าง ๆ อันเข้มงวดของครูบ้าง
 7. ควรให้การอุปถัมภ์อย่างเพียงพอในการเล่าเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรพยายามจัดบรรยากาศภายในบ้านให้นักเรียนรู้สึกมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน เช่น จัดห้องพิเศษสำหรับดูหนังสือ มีโต๊ะเขียนหนังสือและอุปกรณ์การเรียนครบครัน ถ้าหากทำได้ก็ควรจัดทำตารางเวลาเรียนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีเวลาพักผ่อนบ้างตามสมควร จัดสถานที่ดูหนังสือให้มีความเงียบสงบ แนะนำให้เด็กรู้จักคุณค่าของวิชาต่าง ๆ ที่เรียน ถ้าหากผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในวิชานั้น ๆ ก็ควรพยายามตอบคำถามหรือให้คำอธิบายในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนสงสัย หรืออาจจะช่วยให้นักเรียนอยากค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปในห้องสมุด หรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่
 8. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตร และกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเท่าที่จะสามารถทำได้
 9. แนะนำวิธีการคบเพื่อนที่ดีและควรห้ามปรามนักเรียนมิให้ไปมีวสุมกับกลุ่มเด็กที่สร้างวามเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
 10. สนับสนุนให้นักเรียนศึกษาเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนจนกว่าจะจบการศึกษาตามควรแก่อัฒภาพของนักเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจภายในครอบครัว
- จากการสำรวจบทบาทของพ่อแม่ ในการส่งเสริมความสามารถพิเศษของเด็กจำนวน 1,039 คน ใน 31 รัฐ ของประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อ พ.ศ. 2526 (อ้างโดย พัฒนา ชีชพงศ์, 2526: 82) พบว่า แม่เป็นสมาชิกครอบครัวที่ให้การส่งเสริมให้ลูกเป็นคนเก่งมากที่สุดคือ 96.5% ส่วนพ่อให้การส่งเสริมน้อยกว่าเพียงนิดเดียวคือ 87.6% แต่กลับให้ความเป็นเพื่อนกับลูกได้มากกว่าแม่คือ 9.8% ในขณะที่แม่ให้ความเป็นเพื่อนเพียง 3.3%

นอกจากนี้การสำรวจยังพบว่า บุคลิกของพ่อแม่ที่มีลูกเก่งมีดังนี้

1. มีความสนใจกว้างขวางหลาย ๆ เรื่อง	74%
2. รักและสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ	69%
3. มีความสามารถในการอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้ดี	62%
4. เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ	57%
5. มีสุขภาพสมบูรณ์	48%
6. มีอารมณ์ขัน	47%
7. มีความคิดสร้างสรรค์	47%
8. เข้าใจและมีหลักในการเลี้ยงดูและอบรมลูก	47%
9. มีพลังกำลังมาก	32%

หมายเหตุ พ่อแม่สามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 บุคลิกภาพ

ผู้ปกครองอันได้แก่ บิดา มารดา ซึ่งเปรียบเสมือนครูคนแรกของบุตรธิดา ต่างก็มีบทบาทในอันที่จะให้การอบรมสั่งสอนลูกหลานของตนเอง เช่นกันกับครูบทบาทโดยทั่วไปจึงน่าจะคล้ายคลึงกันกับบทบาทของครู ดังที่ มีด (Mead อ้างถึงใน ชันติดา รักษ์พลเมือง, 2525) ได้วิเคราะห์บทบาทของครูไว้ดังนี้

1. บทบาทตามความคาดหวัง (Prescribed Role) เป็นบทบาทที่รัฐ ครูใหญ่ ผู้ปกครอง นักเรียนหรือชุมชน คาดหวังไว้ว่าครูจะต้องมีบทบาทอะไร
2. บทบาทตามการรับรู้ (Perceived Role) เป็นบทบาทที่ครูแต่ละคนรับรู้ว่ามีบทบาทอย่างไร โดยที่คำนึงถึงขอบเขตและหลักการสำคัญของอาชีพครู เช่น มีบทบาทในการอบรมสั่งสอนทั้งในแง่วิชาการและศีลธรรมจรรยา
3. บทบาทที่แสดงจริง (Enacted Role) เป็นบทบาทที่ครูแสดงออกจริง ๆ ในรูปพฤติกรรมซึ่งเห็นได้ชัดในวิธีการสอนของครู

นอกจากนั้น สุมิน อมรวิวัฒน์ (2527) ยังได้จำแนกบทบาทของครูออกเป็น 5 ด้าน โดยเรียงลำดับตามขั้นตอนอย่างเป็นกระบวนการดังนี้

1. บทบาทในฐานะที่เป็นผู้จัดสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ เพื่อ

ให้เด็กเรียนรู้ได้จากประสบการณ์และฝึกการปรับตัว

2. บทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข่าวสาร ความรู้ ข้อเท็จจริงด้านจริยธรรม และวัฒนธรรมแก่เด็ก
3. บทบาทในฐานะที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบ
4. บทบาทในฐานะที่เป็นผู้ป้องกันทางเสียม และเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดี
5. บทบาทในฐานะที่เป็นผู้แก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กที่มีแนวโน้มไปในทางเสียมแล้วให้กลับตัวได้และประพฤติดี

สแต็ป (Stapp, 1987) ได้ทำการศึกษาหาคุณลักษณะของครูของเด็กที่มีความสามารถพิเศษในรัฐอลาสก้า กลุ่มตัวอย่างคืออาจารย์ใหญ่ 65 คน ครู 103 คน และนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ 727 คน โดยกลุ่มตัวอย่างจะให้ลำดับความสำคัญ 10 อันดับแรกของคุณลักษณะของครู 30 ลักษณะที่มีผลต่อการส่งเสริมความสามารถพิเศษของเด็ก เรียงจากสำคัญมากที่สุดไปหาสำคัญน้อยที่สุดพบว่า

อันดับที่	1	ต้องมีความเอาใจใส่เด็ก
อันดับที่	2	ให้คำแนะนำปรึกษาที่ดี
อันดับที่	3	มีความยืดหยุ่น
อันดับที่	4	มีความสามารถในการกระตุ้น
อันดับที่	5	มองเห็นความสามารถพิเศษของเด็ก และใช้ความสามารถนั้น
อันดับที่	6	มีมนุษยสัมพันธ์
อันดับที่	7	สร้างบรรยากาศในห้องเรียนแบบอบอุ่น
อันดับที่	8	รู้ถึงความต้องการของเด็ก
อันดับที่	9	สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์
อันดับที่	10	มีความยุติธรรมในการประเมินผลงานของเด็ก

ส่วนคุณลักษณะที่ได้อันดับความสำคัญน้อยที่สุด คือ ความสวยงามของครู

เป็นศิลปินและมีความคิดสร้างสรรค์ ฉลาดมาก ๆ และห้องเรียนที่มีระเบียบแบบแผน ครูและผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่อเด็กคนละบทบาทจึงอาจมองเด็กไม่ตรงกัน และยากที่จะเข้าใจซึ่งกันและกัน แม้ว่าทั้งสองฝ่ายจะทำเพื่อความเจริญงอกงามของเด็กเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ของครู และผู้ปกครองที่มีต่อเด็กก็มีความสำคัญเป็นอย่างมาก บทบาทของครู และผู้ปกครองต่อเด็กนี้ถ้าดูเผิน ๆ ก็ดูประหนึ่งว่าทั้งสองฝ่ายจะเข้าใจบทบาทของตนเป็นอย่างดี แต่ความเป็นจริงแล้วความมุ่งหวังของทั้งสองฝ่ายอาจไม่ตรงกัน เช่น ครูอาจมุ่งหวังให้เด็กเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้านจึงได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางกีฬาและทัศนศึกษา แต่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้เห็นทางด้านวิชาการจึงไม่ยากให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ความมุ่งหวังของผู้ปกครองแต่ละคนและครูแต่ละคนก็ยังแตกต่างกันอีก ผู้ปกครองบางคนอาจหวังอยากให้ครูอบรมมารยาทเด็กอย่างใกล้ชิด นอกจากการสอนวิชาการ ในขณะที่ผู้ปกครองบางคนเห็นว่า ครูก้าวท้าวชีวิตส่วนตัวถ้าอบรมมารยาทด้วยอย่างไรก็ตาม บทบาทของครูก็เป็นบทบาทที่มีอิทธิพลอย่างมากซึ่งผู้ปกครองควรจะเข้าใจและให้ความร่วมมือ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนของเด็ก ได้แก่ บุคลิกลักษณะของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง บทบาทการสนับสนุนส่งเสริมในด้านการอบรมเลี้ยงดู ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และด้านการเสริมประสบการณ์ และความรู้ให้แก่เด็ก การให้กำลังใจ เอาใจใส่ในการเรียนหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนแล้วนำมาเล่า หรือแสดงให้ดูที่บ้านและเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523) ได้กล่าวไว้ว่า พื้นฐานทางปรัชญาการจัดพลศึกษาของโรงเรียนอย่างหนึ่งก็คือ การให้นักเรียนได้โอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และทั่วถึงกันทุกคน ตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ ทั้งนี้รวมถึงการได้รับการสอน การช่วยเหลือแนะนำ การใช้

สถานที่ อุปกรณ์และอื่น ๆ ฉะนั้น การที่จะให้การเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนบรรลุผลดังกล่าว ฟอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอว่า การจัดทำโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วยโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
5. โครงการบรรดิกการทางผลศึกษา

บิวเซอร์ (Bucher, 1975) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลศึกษาในโรงเรียนนั้น ควรที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาผลศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชาของกิจกรรมทางผลศึกษาที่ได้จัดขึ้น รวมไปถึงวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างดี
3. ควรได้มีการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ก่อนที่จะได้กำหนดกิจกรรม
4. อาจารย์ผู้สอนจะต้องศึกษาและมีความเข้าใจในวัย เพศหรือระดับของนักเรียน และสามารถเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรม และระดับของนักเรียน
5. กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นจะสามารถช่วยทำให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคล และพัฒนากลุ่ม
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถทำให้นักเรียนได้มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ในกฎกติกา ระเบียบวินัยที่ดี
7. ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมและ

เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองได้

บาร์โรว์ (Barrow, 1973) ได้สรุปไว้ว่าโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียน จะได้ผลอย่างดีนั้นจะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียน
2. โครงการจัดแข่งกันกีฬาภายในโรงเรียน
3. อาจารย์ผู้มีความรู้ความสามารถในด้านการสอนผลศึกษา
4. โครงการจัดแข่งกันกีฬาระหว่างโรงเรียน
5. การจัดโครงการสุขภาพและการป้องกันอุบัติเหตุในโรงเรียน
6. การวิจัยการเรียนการสอน
7. การบริหารงานโรงเรียน

ผู้ปกครองจะส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาโดยช่วยจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกกีฬา ให้กำลังใจ เอาใจใส่ในการเรียน หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนแล้วนำมาเล่าหรือแสดงให้ดูที่บ้าน (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2527) ในระยะเวลาที่นักเรียนกำลังเรียน อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม และสำคัญยิ่ง สำหรับการวางรากฐานทางการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา และการกีฬาให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักเรียน ผู้ปกครองจึงควรตระหนักถึงบทบาทในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนแก่นักเรียน และพึงระวังการจัดประสบการณ์ที่ถูกต้องให้กับนักเรียนด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยนั้น เนื่องจากโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานของคณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครุศาสตร์ การก่อตั้งมีผลสืบเนื่องมาจากการตั้งคณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครุศาสตร์โดยมุ่งหวังให้มหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่ผลิตครูปริญญา เพื่อให้สอดคล้อง

กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติในการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี มีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้นในคณะศึกษาศาสตร์เพื่อให้ผลิตฝึกงานค้นคว้าหาความชำนาญ และประสบการณ์ด้วยความมั่นใจก่อนจะสำเร็จไปประกอบอาชีพ นอกจากนี้การฝึกหัดงานระดับปริญญาฯ ยังเน้นถึงความสำคัญของการค้นคว้า และทดลองเป็นประการสำคัญด้วย ดังนั้นโรงเรียนสาธิตจึงทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการทางวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ หรือนัยหนึ่งเรียกว่า ศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษา ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จึงจะเน้นในส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นที่ศึกษา วิจัยและทดลองในวิชาการพัฒนาของเด็กในวัย และในระดับการศึกษาต่าง ๆ อันจะส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในทฤษฎีของวิชาจิตวิทยาพัฒนาการวิชาจิตวิทยาการศึกษา วิชาการแนะแนวการศึกษาตลอดจนทฤษฎีการวัดผลการศึกษา
2. เพื่อเป็นที่ทดลองและวิจัยหลักสูตรประเภทต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรอาชีพศึกษาในแขนงวิชาต่าง ๆ และวิธีสอนวิชาต่าง ๆ วิธีใช้อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ตลอดจนหนังสือแบบเรียน
3. เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติงานของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ที่จะได้ฝึกหัดงานครูโดยมีการสังเกตการเรียนการสอน การจัดชั้นเรียน ฝึกหัดการทำงานกับเด็กในวัยและระดับต่าง ๆ รวมทั้งศึกษาค้นคว้าหาประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนให้ถูกต้องตามหลักวิชา
4. เป็นแหล่งสาธิตและเผยแพร่ผลงานทดลอง วิจัยและค้นคว้าทางการศึกษาให้แก่สถาบันอื่นๆ เช่นบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษา ชุมชนให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาส่วนรวม
5. เป็นสถาบันที่ให้การศึกษาแก่กุลบุตร กุลธิดา ตามระดับความสามารถ สติปัญญา ความถนัดและความสนใจ อันจะส่งเสริมให้มีพื้นฐานของการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยนั้น มีความมุ่งหมายที่จะสั่งสอนและฝึกฝนให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและทางจิตใจ โดยให้มีพละนาฏยที่สมบูรณ์และจิตใจผ่องใสมีความสุข

ในทางสติปัญญา ให้นักเรียนใช้วิจารณญาณ รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด รู้จักแก้ปัญหาในทางที่ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักทำ ความรู้จักเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างถ่องแท้

ในด้านอารมณ์ ให้นักเรียนควบคุมและพัฒนาอารมณ์ให้ถูกต้อง

ในด้านสังคม ให้นักเรียนปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น และปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ รู้จักรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ของตน รู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

ในด้านวิชาการ ให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลและให้มีนิสัยรักการเรียน ตลอดจนการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ (สาธิตเกษตรสัมพันธ์ เมษายน, 2523)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2525 วิวัฒน์ไชย วรบรร ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬารายวันในโรงเรียน โครงการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ นั้น ส่วนใหญ่ไม่ได้จัด

สำหรับปัญหาในการจัด และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ในทุกโครงการ ยกเว้น โครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ โรงเรียนสาธิตส่วนภูมิภาคพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง และโรงเรียนสาธิตในส่วนภูมิภาค เกี่ยวกับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในปี พ.ศ. 2526 ยุวดี ลักษณะพิสุทธิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกาย ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการออกกำลังกายคือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกกำลังกายมีราคาแพง อุปกรณ์มีไม่ครบตามความต้องการและความสนใจ ไม่มีการตรวจตราสถานที่ และอุปกรณ์ติดตั้งให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสมอ ขาดความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการออกกำลังกาย ความสมบูรณ์ของร่างกายไม่เหมาะสมกับกีฬาบางประเภท กิจกรรมการออกกำลังกายบางประเภทยากเกินไปต้องใช้เวลาดีกนาน มีเวลาออกกำลังกายไม่แน่นอนทำให้ออกกำลังกายไม่เป็นประจำสม่ำเสมอ มีเวลาในการออกกำลังกายน้อยเกินไป และไม่มีเวลาออกกำลังกาย

2. ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการออกกำลังกายคือ ควรจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายที่ปลอดภัยเหมาะสมกับทุกเพศ วัย และประเภทของกีฬา ควรจัดกิจกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ หรือต้องใช้อุปกรณ์มาก ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้มาใช้บริการ ควรสอนทักษะเบื้องต้นในแต่ละกิจกรรมก่อนทุกครั้ง ควรจัดให้มีบุคลากรที่มีอัธยาศัยไมตรีและมีบุคลิกภาพดี ควรจัดให้มีบุคลากรให้บริการดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ผู้มาใช้บริการ และทรัพย์สิน ควรจัดให้มีบุคลากรที่มีวุฒิทางพลศึกษาเป็นผู้ให้บริการ ควรจัดให้มีหน่วยงานให้บริการด้าน

การตรวจสุขภาพและทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยไม่คิดค่าบริการ โดยตรวจและทดสอบปีละครั้งด้วยอุปกรณ์การตรวจและทดสอบที่ทันสมัย ควรจัดให้มีการแนะนำการออกกำลังกายที่ดีและถูกต้อง จัดวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับกีฬา และการออกกำลังกายกับผู้สนใจ รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกซื้อและเก็บรักษาอุปกรณ์ด้วย

3. ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ระหว่าง 4 กลุ่มอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านวัตถุประสงค์ของการออกกำลังกาย ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการตรวจสุขภาพและการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ในปี พ.ศ. 2528 อนงค์ หงสา ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ปกครองบางส่วนไม่เห็นความสำคัญของตนเองในการส่งเสริมการเรียนรู้โดยคิดว่าผลการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับการสอนของครูแต่เพียงผู้เดียว จึงทำให้ละเลยมิได้ส่งเสริมการเรียนรู้เท่าที่ควร นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครอบครัวมากเป็นอันดับแรก การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนจึงมีความสำคัญลดน้อยลง

ในปี พ.ศ. 2529 จินดา ทั้งทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับแนวทาง ในการสนับสนุนการเรียนคณิตศาสตร์ที่ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1.1 ส่วนที่เป็นความเรียงได้แก่ คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และประโยชน์ที่จะได้รับ

1.2 ส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย 6 หัวข้อใหญ่ คือ การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน การให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์ การปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ การสนับสนุนและเสริมกำลังใจแก่เด็ก การจัดหาอุปกรณ์การเรียนคณิตศาสตร์และการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์

2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก กับรายการปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกือบทุกข้อคือ 64 ข้อใน 70 ข้อ และเห็นด้วยปานกลาง 6 ข้อคือ เมื่อเด็กทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้วให้เด็กทดลองทำแบบฝึกหัดในลักษณะแนวเดียวกับแบบฝึกหัดเดิม การพาไปชมนิทรรศการทางคณิตศาสตร์ การให้ชมการแข่งขันและการเข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหาทางคณิตศาสตร์ การให้ฟังและร้องเพลงเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ และการจัดหาอาจารย์สอนพิเศษให้

3. ในการปฏิบัติจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติ เกือบทุกข้อ นอกจากข้อการพาไปชมนิทรรศการทางคณิตศาสตร์ การให้ชมการแข่งขันและการเข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหาทางคณิตศาสตร์ การติดต่อและพบอาจารย์ประจำชั้น เพื่อทราบปัญหาและแนวการสอนที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติน้อยกว่าไม่ปฏิบัติ

4. ผู้ปกครองได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และบอกวิธีปฏิบัติต่อเด็กเป็นประจำซึ่งส่วนใหญ่เหมือนกับรายการปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุด คือการฝึกทักษะการคิดคำนวณจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน และข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือการพาไปดูนิทรรศการทางคณิตศาสตร์เมื่อมีโอกาส

ในปี พ.ศ. 2531 ลัดดา วิภาคพันธ์ุ ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของครูตามการรับรู้ของผู้เรียนและตามความคาดหวังของผู้ปกครองในการปลูกฝังค่านิยมอันพึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียนระดับชั้นต้นในโรงเรียนพุทธศาสนาวินาศิรัยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการปฏิบัติจริงตามบทบาทต่าง ๆ ของครูตามการรับรู้ของผู้เรียนในการปลูกฝังค่านิยม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริตและความขยันหมั่นเพียรโดยส่วนรวม ทั้ง 5 ด้าน และโดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ทั้งหมดทั้ง 2 เรื่อง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ เช่นกัน

2. ระดับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อบทบาทด้านต่าง ๆ ของครูในการปลูกฝังค่านิยม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริตและความขยันหมั่นเพียรโดยส่วนรวม ทั้ง 5 ด้านและโดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเกือบทั้งหมด ยกเว้นบทบาทด้านที่ 2 และด้านที่ 4 ในค่านิยมเรื่องความขยันหมั่นเพียรซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่

3. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติจริง และระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทด้านต่าง ๆ ของครูตามการรับรู้ของผู้เรียน และตามความคาดหวังของผู้ปกครองในการปลูกฝังค่านิยม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต และความขยันหมั่นเพียร โดยส่วนรวมทั้ง 5 ด้าน และโดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด ทั้ง 2 เรื่อง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นส่วนใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ยบทบาทของครูตามที่ผู้ปกครองคาดหวังสูงกว่าที่ครูได้ปฏิบัติจริง

ในปี พ.ศ. 2532 กิติพงษ์ ชิตียะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการส่งเสริมของบิดามารดาด้านการออกกำลังกายของเด็กก่อนวัยเรียนโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

บิดามารดาส่งเสริมการออกกำลังกายของเด็กก่อนวัยเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ให้บุตรได้ออกกำลังกายครั้งละประมาณ 10 ถึง 20 นาที หรือ 20 ถึง 30 นาที ในช่วงเวลาเย็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ สถานที่ออกกำลังกายได้แก่ ภายในบริเวณบ้าน สนามเด็กเล่นของโรงเรียน สนาม

กลางแจ้ง สนามของสถานศึกษาและสระว่ายน้ำของส่วนราชการหรือเอกชน กิจกรรมการออกกำลังกายได้แก่ การขี่จักรยานสองล้อหรือจักรยานสามล้อ การเดิน การเล่นเครื่องเล่นสนาม การวิ่งเหยาะ การเล่นกับลูกบอล การกระโดดในรูปแบบต่าง ๆ การบริหารร่างกายและการว่ายน้ำเบื้องต้น บิดามารดาประสบปัญหาในการส่งเสริมการออกกำลังกายโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ บุตรติตรายการโทรทัศน์ บิดามารดามีการออกกำลังกายในครอบครัวมาก สถานที่ออกกำลังกายสำหรับเด็กมีไม่เพียงพอ อยู่ไกลไปมาไม่สะดวก คับแคบ มีผู้เข้าร่วมในกิจกรรมมากเกินไป สถานที่ออกกำลังกายของเอกชนเก็บค่าบริการแพงจนเกินไป อุปกรณ์ในการออกกำลังกายส่วนตัวมีราคาแพง อุปกรณ์หรือเครื่องเล่นสนามสำหรับเด็กมีไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมกับวัยและไม่ปลอดภัยขาดการซ่อมแซม

ในปีเดียวกัน นพรัตน์ บุญสมบุรณ์สกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี
2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในปีเดียวกัน สุวัฒนา แก้วสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครตามการรับรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีการส่งเสริมด้านการจัด

สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้สูงสุด ($\bar{x} = 3.22$) แต่ด้านการปรับปรุงแก้ไข และซ่อมเสริมต่ำสุด ($\bar{x} = 2.56$)

บทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ตามการรับรู้ของครูอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีการคาดหวังให้ส่งเสริมด้านการจัด สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้สูงสุด ($\bar{x} = 4.14$) แต่ด้านการปรับปรุงแก้ไข และซ่อมเสริมต่ำสุด ($\bar{x} = 3.57$)

2. บทบาทที่ปฏิบัติจริงรวมทุกด้านของผู้ปกครองในเขตชั้นใน และ เขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานครในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนตามการรับรู้ ของนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทบาทที่คาดหวังรวมทุกด้านของผู้ปกครองในเขตชั้นใน และเขตชั้น นอกของกรุงเทพมหานคร ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนตามการรับรู้ของครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในปี พ.ศ. 2534 ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การ ศึกษาบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองนักเรียนในการให้ความ เกี่ยวข้องร่วมมือในวิชาพลศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองและนักเรียนโรงเรียน สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงด้านต่างๆของผู้ปกครอง นักเรียนตามการรับรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

2. บทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนด้านต่างๆตามการรับรู้ ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก แต่บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย และแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. บทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนด้านต่าง ๆ ตามการ รับรู้ของผู้ปกครองกับนักเรียนอยู่ในระดับมาก และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

4. บทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองนักเรียนด้านต่างๆตามการรับรู้

ของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก แต่ตามการรับรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1985 บลัย (Blai) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สาระที่สำคัญ" ของผู้ปกครองในด้านการศึกษา ผลการวิจัยเสนอแนะแนวทางในเรื่องต่อไปนี้

1. ปรับปรุงวิธีการสื่อสารของผู้ปกครองกับบุตรหลาน
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุความเป็นอิสระโดยความมีระเบียบวินัยในตนเอง
3. เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความร่วมมือของผู้ปกครองในการเรียนของบุตรหลานในด้านของการอ่าน เลขคณิต วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปะสร้างสรรค์ และสุขศึกษา และพลศึกษา
4. ตระหนักถึงความไม่สามารถในด้านการเรียนรู้
5. ร่วมมือกับบุตรหลานในการเรียนรู้การอ่าน
6. ป้องกันความล้มเหลวในการศึกษาของโรงเรียน
7. ร่วมมือกับบุตรหลานให้ได้รับประโยชน์จากการทำการบ้าน
8. สอนบุตรหลานให้ ว่ายน้ำ ที่จักรยานและโดยสารรถโรงเรียนอย่างปลอดภัย ซึ่งพอกับการให้รู้จักความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย การหกล้ม สารพิษ การทำงานในโรงฝึกงานลูกเงินและของเล่นที่เป็นอันตราย

ในปี ค.ศ. 1988 ฮาร์ดี้ (Hardee) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ปกครองและครูในการให้ความช่วยเหลือในกระบวนการเกี่ยวเนื่องกันกับสิ่งสำคัญของผู้ปกครองที่ให้ความช่วยเหลือ 4 แบบ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ปกครองและครูในการให้ความช่วยเหลือในกระบวนการเกี่ยวเนื่องกันกับสิ่งสำคัญของผู้ปกครองที่ให้ความช่วยเหลือ 4 แบบ จากผู้ปกครอง 3 กลุ่ม ตามข้อกำหนดดังนี้

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับการอ่านของผู้ปกครองและระดับความเป็นอยู่
ของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการรับรู้ของผู้ปกครองและครู
เกี่ยวเนื่องกับสิ่งสำคัญของผู้ปกครองที่ให้ความช่วยเหลือ 4 แบบ

1. ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของผู้ปกครอง
ในกลุ่มการอ่านระดับต่ำและกลุ่มการอ่านระดับสูงที่เกี่ยวข้องจากการที่ผู้ปกครองให้
ความช่วยเหลือ
2. มีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของผู้ปกครอง
เกี่ยวเนื่องกับผู้ปกครองที่ให้ความช่วยเหลือในความสัมพันธ์ต่อระดับการศึกษาของ
ผู้ปกครอง
3. ไม่มีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในการรับรู้ของ
ผู้ปกครองเกี่ยวเนื่องกับผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือต่อระดับเกรดของนักเรียน
4. ไม่มี ความแตกต่างกันของผู้ปกครองที่แสดงให้เห็นว่า ค่าของ
ความมีนัยสำคัญแตกต่างกันในการรับรู้ของเขาเกี่ยวเนื่องกับสิ่งสำคัญของผู้ปกครองที่
ให้ความช่วยเหลือ 4 แบบ